

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 fnt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 „ 50 „ = 5 „ — „
Egész évre . 5 „ — „ = 10 „ — „

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Heszlényi fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.

KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi és König
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Herman Ottó

és
Radvány István.

A miskolczi függetlenségi párt szerdán délután tartott értekezletén nagy lelkesedés között elhatározta, hogy ismét Herman Ottó nevét írja kibontott zászlójára s az ő nevével indul a választási küzdelembe.

Hogy kicsoda Herman Ottó? . . . azt Magyarországon senkinek sem kell magyarozgatni. Ismeri őt minden valamire való magyar ember, ismeri és talán jobban méltányolja a művelt külföld! . . . Azért főlösléges dolognak tartjuk az ő gazdag érdemeit ez alkalommal felsorolni, mint teszi ezt a szabadelvű párt közlönye, mely csodálatos készséggel és bámulatos fantáziával csinált és művirágokból fon koszorút Radvány István homloka köré, hogy rítkó színével bosszantsa a tisztán látó szemet.

Nem emlegetjük mi Herman Ottó érdemeit, mert nem hiszszük, hogy akadna közöttünk egyetlenegy művelt ember, a ki méltányló elismeréssel ne adóznék azon férfú iránt, kinek neve elválhatatlanul össze van forrva újabbkori tudományosságunk ügyével, ki meszeszemenő természettudományi buvárlataival, gondolkodásának eredetiségével, zamatos és gyönyörű irányának erejével a művelt külföld tetésését és elismerését vitva ki.

Főlösléges annak a férfúnak az érdemeit méltatni, kinek nemes egyszerűsége, puritán jelleme, a függetlenségi elvekhez való tántoríthatatlan hűsége, megalkuvást nem tűrő radikális politikai programja a multban kifejtett parlamenti szerepléséből mindnyájunk előtt ismeretes. Főlösléges annak nevét dicsőíteni, mely névnek pusztá kiejtése elég dicsőítés, mely névnek viselője a zsenge magyar tudományosság s ezzel a magyar név nimbuszának megteremtése körül egymagában többet tett, mint

egy egész sereg „szabadelvű“ csatlós-politikus.

Mi tehát nem magasztaljuk Herman Ottót, eléggé magasztalják őt — tettei!

De nem mulasztathatjuk el ez alkalommal, hogy egy észrevételt ne tegyünk a szabadelvű párt jelölésére vonatkozólag. Meg kell tennünk ezt az észrevételt, mert ha meg nem tennénk, vétenénk önmagunk, vétenénk ügyünk ellen, melynek harcizosai vagyunk.

Hát tudják-e az urak, ott az ellentáborban, hogy Önök lokálpatriotizmusukkal meghamisítják a népképviselőt valódi elvét? Mert hiszen nem tagadhatják, hogy az önk eljárását nem a hazai közérdek, hanem a legtulzabb lokálpatriotizmussá kristályosodott egyéni önzés és érdekhajhászat rugója mozgatta akkor, midőn jelöltjük gyanánt Radvány Istvánt léptették föl?

Őszintén kérdezzük, még pedig magától Radvány István urtól: vajjon személyes ambícióján kívül micsoda jogcíme és érdeme van arra, hogy a nemzet parlamentjében magának helyet követel? . . . Hiszen derék, becsületes ember a jelölt ur, ezt készséggel elismerjük, már csak azért is, mert a társadalmi élet egyik lényeges posztulatuma, hogy egymás becsületében soha ne kételkedjünk; de hát közöttünk, — istennek hála — daczára annak, hogy a Panamák és Panaminók iszapos árjában nyakig uszunk, annyi még a derék és becsületes ember, hogy ezeknek befogadására kicsiny lenne a huszmillió ország-háza is. Vagy talán nem igaz? . . . Annyira megfogytakoztak a becsületes emberek, hogy ma már minden derék és becsületes embernek, — a ki véletlenül egy gőzmalom igazgatója és sok nagy osztalékkal járó papírja is van — nolens volens még egy értékpapírral: a képviselői mandattal is birnia kell?

Az egyéni önzésnek és személyes ambi-

ciónak bizonyos határig meg van a jogosultsága, addig t. i., míg az a közérdeket hátrányosan nem érinti. De tiltakoznunk kell a személyes ambíciónak gyakorlati érvényesülése ellen akkor, midőn ez által a közjó, a közérdek szenved, midőn tehetetlen elemek produktív erőket szorítanak le a cselekvés teréről.

Minden kulturállamban az intellektualis elemnek kell érvényesülnie a törvényhozás legfőbb faktora gyanánt. A tudomány, az irodalom és a közélet egyik jelentős ágában kiváló férfiak vannak mintegy predestinálva a parlamenti szereplésre, kiknek bő tapasztalatai, teremő képessége s egyéb zseniális tulajdonai gazdagon gyümölcsöző tőkét képeznek . . .

Herman Ottó e férfiak közül való, kinek képviselővé választása e sivár és igazi talentumokban meddő politikai aerában az országra nézve határozott nyereség lenne!

Herman Ottó kimaradása miatt maga Kossuth Lajos is keményen elítélte Magyarországot. Maga Kossuth Lajos mondta a mult héten gróf Károlyi Gábor országgyűlési képviselőnek, hogy: „Bűnt és nagy mulasztást követett el Magyarország akkor, a mikor Herman Ottónak helyet nem adott a parlamentben; ha az ellenzék be nem választotta, magának a kormánynak kellett volna őt megválasztania.“

Most itt van az alkalom, Miskolcz város déli kerületének választó polgárai jóvá tehetik Magyarországnak eme nagy bűnét és mulasztását, az által, ha a június 6-iki választás alkalmával Herman Ottóra adják szavazataikat. Micsoda örömet és boldogságot szerezhetnek ez által annak az ősz remetének, ki távol e hazától a hontalanság keserű könnyeivel áztatja reszkető kezével keresett kenyerét!

Minket biztat az édes remény, hogy a vá-

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

A hétről.

(Fővárosi levél.)

Szép volt a pünkösöd, óh mi szép. Felejthetetlen örökre az nekünk. Főnt a budai várban a jók legjobbjai állják körül a névtelen hősök szobrát, lent a pesti oldalon, a városligetben kétezer magyar ifjú kél nemes versenyre, mutogatván duzzadó izmait. Fent az öregek, lent az ifjak. A mult és a jövő. Lélekemelő, könyekig megható látvány volt mind a kettő. Boldog, a ki tanuja lehetett ennek is, annak is s mesélhet a feledhetetlen napról — unokáinak is.

Névtelen hősök szobrát alig néhány ezer magyar ember vette körül, a hivatalos világ óvatosan félrehúzódott, ám azért ott volt az egész nemzet. Tüntetésektől féltek a kishitűek, s a leleplezés napján általános megbotránkozásra „lelepleződött“, hogy arra a térre, hol 30 ezer ember is elfért volna, alig adtak ki háromezer jegyet s agg honvédekkel is, olyanokkal, kik részt vettek Budavár bevételében, megtörtént, hogy nem eresztették a szobor közelébe, mert hát nem volt belépő jegyük!

Nem volt belépő jegy! Azoknak, kiknek 49-ben kard és puská volt a belépő jegyük s golyózápor közt másztak föl a vár fokára! Boszankodjunk vagy nevesünk ezen?

De hát, ismétlem, ott volt mégis a nemzet.

Sőt — mint a „Magyar Hírlap“ a vezércikkében gyilkos szatirában megénekli: ott volt — a katonaság is. Készenlétben állott az egész armádia s egy századot közel a szoborhoz bujtattak el. Hentzi szobrát rendőrök vették körül, nehogy ledöntsék az agg honvédek. Jó, hogy a sirját is nem őriztették. Legalább tudnók, hogy Asbóth János képviselő személyesen tette-e le a koszorúját Pest bombáztatójának a sirjára.

Im, sir John Asbóth helyrehozta a nemzet mulasztását. Kibékítette a honvédek a régi osztrák armádiával. Budapestet Béccsel. A királyt a nemzettel. Szobrot a zseninek.

A véletlennek rendkívül érdekes összetalálkozása, hogy a honvéd-szobor leleplezésével egy időben halt meg — Schmerling!

Schmerling! Mintha hallanám sokak csodálkozó felkiáltását: hát még élt? Ez a feledhetetlen emlékü német (legalább nekünk feledhetetlen) már rég le-tűnt a cselekvés színpadáról. Nem átkozzuk emlékét, de nem is áldjuk. Nyugodjék békében. Volt már hazánk nagyobb és ártalmasabb ellensége is. Pár év mulva okvetlenül állani fog az ő szobra is Béccsnek valamelyik piacán; pár év mulva leleplezik az ő szobrát is s meglátjátok, hogy ezen az ünnepségen majd ott lesz a — hivatalos Magyarország! Ott lesz, ott, ha ugyan addig nagyot nem fordul az idők járása. Ha addig ugyan meg nem elevenedik a régi honvédek lelke az új nemzedékben, melyből egy részt oly nagy lelki győ-

nyörűséggel láttuk piros pünkösöd ünnepén felvonnulni a torna-versenyre. Ez a kétezer ifjú nemcsak duzzadó izmait mutogatta, hanem magyar lelkét is. A ki közelebről megfigyelte őket, örömmel tapasztalhatta, hogy iskoláinkban igaz magyar szellemű a nevelés. Adassék dicséret ezért a tanári karnak, melynek kezében a nemzet jövője, mely nemcsak tudósokat nevel, de jó hazafiakat is.

Kár volt, nagy kár, hogy az ország szívébe fölsereglett ifjuságot nem vezették föl a honvédszobor ünnepségére. Kár volt megfosztani őket e nagy-szerű pillanattól. Kár volt oda nem állítani őket az agg honvédek mellé, hadd látták volna színről-színre, kik voltak azok a névtelen csodákat művelő hősök. Ez a pillanat megmérhetetlen hatással lett volna a szegény fiatal szívekre.

De hiába itt minden rekrimináció. Ugy volt már ez kicsinálva, hogy mennél kevesebben legyenek ott, nagy öröme a bécsieknek.

Bármily különösen hangozzék: volt egy nap. Volt egy ünnepély mégis, a melyen mindenki „ott volt“. Csodálatos, de úgy van, hogy a jótékonyság még megmaradt annak a varázsszernek, mely egy kalap alá tudja hozni a hivatalos és nem hivatalos Magyarországot. Az előkelő és nem előkelő hivatalos és nem hivatalos világ megszámlálhatatlan ezrei gomolyognak a városligetben, a Stefánia-uton és tájékán, résztvéve vagy gyönyörködve a virágkorzóban. A mi dísz és pompát csak virággal ki le-

lasztási urnából Herman Ottó neve fog győzedelmesen kikerülni; s ezzel megcáfolják polgártársaink macedoniai Fülöpnek ama bölcs mondását, hogy: „Nincs oly erős vár, melyet egy arannyal terhelt szármár be nem venne!”

Köszegi Armand.

„A program.”

A szabadelvű párt maga is érzi, hogy jelöltjének programhiánya saját híveire nagyon lesújtó hatást gyakorol. Hogy ezen a bajon és mulasztáson némiképpen segítve legyen, Radvány István helyett a párt hivatalos közlönye ad tegnapi számában egy hosszú programot, mely nagyon természetesen Herman Ottó kisebbitésével kezdődik és Radvány István dicsőítésével végződik.

Szegény laptársunk! Neki ugyan igen nehéz szerep jutott ez alkalommal. A mig mi könnyű kézzel, mosolyogva köthetünk Herman Ottó érdemeinek — egy művelt világrész által bámult természetes virágaiból koszorút; addig laptársunknak magának kell a megrendelt művirágokat nagy izzadás között megcsinálni s az abból font koszorút Radvány István homlokára tűzni. És csakis ebben az igen megszorult helyzetében mondhatta Herman Ottóról azt, hogy „gyenge politikus”. Édes istenem! Ezt még nem mondta róla senki ezen a világon. Lám, lám! Laptársunk azért az ötletek dolgában nincs egészen megszorulva! Csak az a baj, hogy ugyanezen „program-irat” végső soraiban ezt az ötletét alaposan agyonüti azzal, hogy éppen Herman Ottó politikai programjáról beszél; azt mondván, hogy „Herman Ottó a tudós mint politikus utópiákat kerget. Programja a szélsőségek szélsősége, a mi még negyvennyolczon is túl van egy lépéssel.” No kérem, ha a Herman Ottó politikai programját laptársunk is ennyire ismeri, akkor talán mégis bizonyos következtetésekre mutat azt mondanivaló, hogy „gyenge politikus”. Tessék csak megkérdezni Kassán vagy Egerben, hogy ki ismeri Radvány Istvánnak, a nagy politikusként politikai programját? Bizony senki, mikor még eddig Miskolczon sem ismeri senki!

De a szabadelvű párt hívei nem olyan közönséges emberek ám, mint mi szegény „politikai vak-ságban szenvedő” halandók vagyunk. A közösségek minden egyes tagja egy-egy Boskó vagy Kumberland, a ki nemcsak ama bizonyos „nyitott könyv”-nek tiszta lapjairól, de még Radvány István titkos gondolataiból is tud olvasni. Ezeknek a híres „gondolatolvasók”-nak nem kell sem görcső, sem egyéb természetudományi eszköz, ők szabad szemmel is tisztán látják az emberi agy szervezetének titkos szövetszárait, látják a szövetszállakban lappangó villanyfolyamot és megértik azt, a nélkül, hogy abból a villanyszikra, mint gondolat, kiröppenne!... Nagy tudós a kormánypárt minden egyes embere! Ott a legutolsó vasuti mázolós és gőzmalmi munkás is „tisztában van” Radvány István politikai elveivel s a nemzet javára irányuló törekvéseivel. Nekik ugyan ne beszéljen senki órahosszáig, ne fejtegetse a politikai nagy kérdéseket, a haza helyzetét, azt már ők úgy is — jobban tudják!

Csak mi szegény „vakságban szenvedő” halandók vagyunk azokra a prometeuszi kinokra kár-

het fejteni, az itt volt egy szemképráztaóan hullámzó gomolyagban.

Budapesten ez volt az első virágkorzó s lát-szott is a lámpaláz, mert nem dobálták egymást virággal olyan igazi kedélyesen, a mint az más nagy városokban szokás, de a látvány így is felséges volt s a mi fő, tenger pénzét hozott az égett-eknek.

Az „Otthon”, mely egész sorát rendezi a kü-lönféle ünnepeknek: büszke lehet méltán s már joggal számíthatja magát a főváros elsőrangú té-nyezői közé. Nincs is testület, a mely képes lett volna mindazt végig csinálni s ily fényes eredmé-nyel, mint a hogy ezt az újságírók e szerény, fiatal testülete megcsinálta. Legkevesebb huszezer forintot hozott már össze az „Otthon” az égett-eknek. S mig így buzgólkodik maga az Otthon, a lapok szaka-datlanul gyűjtik a pénzt, s maga a „Magyar Hir-lap” már közel 9000 frttal járult az égett-eknek nyomon-nyomra enyhítéséhez.

Csak ilyenkor látjuk, érezzük igazán, hogy a sajtó mily nemes, magasztos hivatást tölt be. Tisz-telet adassék hát a sajtónak s névtelen hőseinek, kik egy egész életen keresztül irnak, lelkesítnek névtelenül, a nyilvánosság tapsait nem keresve; a kik dédelgetik mások hiúságát, csak azért, hogy be-letűzeljék a jó cselekedetbe.

Tiszteljétek a névtelen hőseket!

Székely Huszár.

hozta, hogy még „görcsövek segélyével” sem va-gyunk képesek a Radvány István munkálkodásának „nyitott könyv”-ből és az ő bizonyára magasröptű gondolataiból olvasni. Pedig higgyék el az urak, ott a másik táborban, mi is nagyon szeret-nénk abból a „könyv”-ből minél többet ol-vasni.

Mi abból a könyvből csak annyit tudunk ki-olvasni, hogy a „borsod-miskolczi gőzmalom” a „Radvány István munkás kezét, szakszerű vezető képességét dicséri.” Ezt már a mult alkalommal is készségesen elismertük; de más egyebet abban a „nyitott könyv”-ben — bármennyire erőltetjük is szemeinket — nem látunk!

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara, mint mondják, „virágozik”, de az az eredmény, mit a kamara a kereskedelmi és iparoktatás, valamint más közgazdasági téren eddig elért, egyáltalá-ban nem a Radvány István nevére és „munka-erejére”, hanem volt jeles titkárnak: dr. Kovács Gyulának a nevére és mai napra is kiható munka-erejére dicséri; azok a dolgok pedig, miket a kamara el nem ért (miknek létesítését a miskolczi Hi-telintézet kivette a kezéből), a még mind e mai napig reménybeli árucarnok talán a Radvány István érdeme.

A miskolczi takarékegyet, az ág. hitv. evang. egyház és a polgári és kereskedelmi iskolák ügye körül sem tudjuk levonni az ő „gazdag érdemeit”. Ez mindössze is a véletlen körülmények játéka. Ha azokra az állásokra egy másik férfit helyez a köz-bizalom, az a másik férfi éppen olyan buzgalom-mal és jóakarattal munkálkodott volna, mint ő. De ezekből, a pusztán kötelesség teljesítéséből olyan „gazdag érdemek”-et levonni nem lehet, melyek lépcső gyanánt szolgálhatnának Radvány István-nak a képviselői állásra.

De nem folytatjuk tovább azoknak a „reális eredmények”-nek bírálatát, melyekben a „Borsod-megyei Lapok” fantáziája kereste és „feltalálta a programot”; csak mindössze laptársunkhoz van még egy őszinte szavunk.

Ő tegnapi számában kifogást tett az ellen a hang és modor ellen, melylyel mi Radvány Ist-ván szombati beszédét méltattuk. Hát ebben a do-logban nincsen igazsága. Az ugynevezett „program-beszéd”-ről cikkünk oly higgadtan és tárgyilagosan volt megírva, hogy az ellen csak az tehet kifogást, a kinek az igaz szó kimondása még cukros lében is kes-erű. A másik cikkünkben, melyben a szabadelvű párt gyűlését leirtuk, igenis, használtunk némi gunyt és iróniát; de ezt így a választások harci zaja között — ha az személyt és jellemet nem sért — megen-gedi a közönség, sőt szívesen veszik még a har-czó felek is. Emlékezzék csak vissza laptársunk: micsoda szarkasztikus gunyval és vas-tag iróniával kísérte a mult évben tör-tént választások alatt a függetlenségi párt tagjainak minden lépését, már pe-dig a függetlenségi párt akkor is, ép-ügy, mint most, a legtisztességesebb fegyverekkel harczolt.

Azért csak annyit mondunk: „Ha te ütöd az én zsidómat, én is ütöm a te zsidódat.”

Tisztviselők az urnánál.

Kevés idő választ el bennünket az alkotmányos élet egyik legszebb jogának: a szabad vá-lasztási jognak gyakorlásától. Ujra alkalmunk lesz tapasztalni: vajjon az adófizető polgárok képe-sek-e belátni, hogy a hazánkat már közel két évtized óta nyomorgató kormány-rendszer mellett boldogulniok lehet-e-ten, dacára annak, hogy megélhetésük érdekében a legnagyobb szorgalmat és igyekezetet fejtették ki? Be fogják-e látni, hogy eddig csakis annak a foly-ton éhes molochnak a szájába tömtek véres verejtékű fáradságuk gyümölcsét, a mely molochnak közönségy a neve. Mert lehetetlen a minden té-ren uralgó pangásért nem az Ausztriával való kö-zös gazdálkodási rendszert tenni felelőssé. Ennek keretében fosztanak meg bennünket a közszabadság minden előnyétől; egyenként ránczizgálják el alulunk nemzeti önállóságunk amugy is gyengén összeáll-ított talapatának alkotó köveit s mig a dualismus-al való kaczerkodásban az osztrák hadsereg fenntartására milliókat költünk, addig a magyar gazda s iparos érdeke leg-kisebb gondját sem képezi atyáskodó kormányunknak.

Az általános pangás szimptomáit eltagadni nem lehet sem Wekerle-dicsériákkal, sem pedig csürés csavarással, mert e nyomasztó helyzet napról-napra felültebb, ugyannyira, hogy Magyarország szellemi intelligenciája, a hivatalnokok is érzik, misze-rint az a munka, melynek kifejtésében óriási ön-áldozat és szorgalommal a legelső segítő tényező-t ők képezik, áldatlan s hogy gyökeres reform kell a magasabb rangú tisztviselők körül, kik-

nek lelkét nem a hazafiatság és burokratismus, hanem „mindent a népért s néppel” elve hatja át...

És e mostani rendszer megváltoztatását nagy részben maguk a hivatalnokok mozdíthatják elő, az által, ha a kormány jelöltjeinek megbuktatásával járó küzdelmekben részt vesznek. Azt igen jól tudjuk hogy ép a hivatalnokokat keseríti el legtöbbször a kormány eljárása s ez elkeseredést szüli az, hogy a szorgalom ritkán talál elismerésre, mert a protekció nagyon hálás talajra talál a kinevezetéseket eszközölő magasrangúknál s azt sem hiszszük, hogy az „adtál uram esőt, de nincs benne köszönet” szerű fizetés felemelésért talán valami óriási mér-tékben leválnának kötelezve a kormányának, amiért azután hálából ennek hajóját kelljen hajtaniok előre s így nemcsak nem látunk akadályt arra, hogy sza-bad véleményét nyilvánítsa a hivatalnok, sőt a jó-zan gondolkodó előtt nagyon is világos, miszerint ép a hivatalnok van jogosítva nézetét nyilvánítani, mit ő mint közeg a leghitelesebb bírálatot gyakorolhatja a felett az összmunka felett, melynek egyik tevékeny tényezője ő maga s azért, ha nem támogatja a kormányt szavazatával, ép, önálló bírálati képességét documentálja ezzel s nem lehet szó vele szemközt sem kötelességszegésről, sem pedig hálatlanságról. Mert ő nem a kormányának, hanem a magyar államnak a tisztviselője és így nem a kormányának, hanem az államnak érdekeit kell szem előtt tartania, ő a kormányának hálával azért, — mivel hivatalnok — nem tartozik; közte és a kormány között csereviszony áll fenn viszteherrel. A kormány fizetést ad, ő pedig cserébe nyújtja képességét, szorgalmát, ismereteit, sokszor egészségét is azért, hogy ha azután jól megy az ál-lam hajója a dicséret összes sugari ne a hajó erők részeit, hanem a sütkérező kormányost illes-sék....

Legyen elég ebből ennyi! Sapienti pauca....

S mert tudjuk, hogy a miskolczi hivatalnokok kö-zött nagyon sok az elvből ellenzéki érzelmű em-ber, azt ajánljuk figyelmükbe, hogy a mily közönyös nevetéssel tették ad.... acta a szabadelvű párt végrehajtó bizottságának meghívó lapjait s a minő energiával tiltakoztak egymás között azon quasi intésszerű értelem ellen, mely a meghívó lapok sorai között volt kiolvasható, t. i. hogy: „N. N. ur hiva-talnok, mint a szabadelvű párt ismert rendíthet-ven híve felkérjük stb.” (pedig $\frac{3}{4}$ részét sem ismeri sem elvéről, sem személyileg a végrehajtó bizottság), ép oly energiával és félelem nélkül kövessék elvük irány-adó hangját és adják szavazatukat a füg-getlenségi párt jelöltjére. — Ne féljenek pressiótól, üldöztetéstől, ha tömörülnek; jusson eszükbe az aradi választás, pedig ott egy Falk Miksát buktattak meg az ellenzéki hi-vatalnokok s még sem merete velők a kormány neheztelését éreztetni, de nem is merhette, mert nyil-tan kimondja a törvény, miszerint a hivatalnok szabad választási jogot gyakorolhat; nem merhette és nem merheti azért sem, mert oly erős ellenzék áll a hivatalnokok háta mögött, mely netáni sérelmeik vagy üldöztetéseik esetén majd megtalálna számára a kellő elégtételt... Jusson eszükbe azontul, hogy a mig önálló gondolkodásmoduk s a kormányval való viszonyuk teljes felismeréséről ad-nak tanúságot szavazási joguk elvszerű gyakorlá-sával, addig az ellenzékre szavazó hivatalnokok a függetlenségért küzdő polgártársaikat kötelezik le s a hazafiságnak mutatják tanujelét, ha az általános elpos-ványosodás iszapjában fetregő állam járművét, a da-gadó tengerre uszni segítik vitorláin az önnálló füg-getlen Magyarország minden jót, szépet és dicsősé-get megvalósító jelszavával. (F. J.)

A zászló alatt.

A miskolczi függetlenségi párt szerdán délután 5 órakor értekezletet tartott, melyre oly nagy szá-mal jelentek meg a párt hívei, hogy bátran beillett volna egy népes közgyűlésnek.

Kovács Lajos elnök üdvözlővén a nagy számban megjelent párttagokat, kiket tisztán a köz-ügy iránt való érdeklődés hozott össze, az értekez-letet megnyitja. Azután előadja, hogy e hó 19-én egy szűkebb körű értekezletben azt a fontos kérdést vetették föl, hogy kinek nevét írja a párt arra a zászlóra, melyet eddig annyi dicsőséggel — ha nem mindig is eredménnyel — lobogtattunk. A szűkebb körű értekezlet Herman Ottó személyében áll- -podott meg (lelkes éljenzés). Én — folytatja tovább az elnök — Budapesten beszéltem Herman Ottó-val s neki az Önök nevében felajánlottam a je-

löltséget. (Általános helyeslés.) Herman Ottó a jelöltséget elfogadta. (Lelkes éljenzés.) Azt hiszem, nem szükség Önök előtt Herman Ottó érdemeit fejtegetni, nem szükség Önöket jelöltünk mellett lelkesíteni, kitartásra, elvhűsre buzdítani. Egyet azonban fel kell ez alkalommal említenem, azt, a mit Kossuth Lajos (falrengető éljenzés) nagy hazánkfia Károlyi Gábor gróftól üzent nekünk. Nekünk, miskolczi polgároknak szól ez az üzenet. Kossuth Lajos azt üzent, hogy: „Bűnt és nagy mulasztást követett el Magyarország akkor, mikor Herman Ottót kihagyta a parlamentből. — Ha az ellenzék meg nem választotta, magának a kormánynak kellett volna őt megválasztatnia.“ (Lelkes éljenzés!) Most pedig, miután a választási küzdelembe csak szervezett párttal mehetünk, indítványozom, hogy egy nagyobb számú végrehajtó bizottság választásáért.

Az értekezlet nagy éljenzés között a végrehajtó bizottság tagjait a következőket választotta meg: Aczél István, Albert Ede, Balajthy János, Balogh János, Balogh Károly, Bárczay Miklós, Bársony János, Bendrin János, Bizony Akos, Bodnár Dániel, Böszörményi János, Braun Pál, Butykay József, Cseh István, Csorba István, Csorba József, Debreczeni Dániel, Dobos Sámuel, Erdély Gyula, Fejes Gergely, Fekete Tóth János, Filep József, Fischer Ignác, Fodor Pál, Fodor Endre, Forrai János, Frenyo Pál, Friedman Károly, Furman G., Gadó István, Gadó Károly, Geese Ferencz, Gelbman Mór, Gomba Gyula, Gombár Péter, Greuter József, Grünfeld Adolf, Dr. Halász Sándor, Herbst Ignác, Hesz Miklós, Hradil Venczel, Imre András, Katona Sándor, Kecskeméty Sámuel, Kecskés Mihály, Kisszely Ernő, Klein Ágoston, Klein Gáspár, Klein József, Kóris Lajos, Kovács Lajos (elnök), Kovács Lajos (divat keresk.), Kozma Elek, dr. Kürz Jakab, Lefkovicz József, Lihó András, Lörcincz József, Lövey János, Lukács Dániel, Mikuleczky István, Monoki István, Munka József, Nádpataky László, dr. Németh Imre, Neuman Nándor, Neuman Sámuel, dr. Neuman Bertalan, Nozdovicszy Jenő, Nyiri Pál, Péter Bertalan, Petrus Márton, Pongor Lajos, Porcs János, Portel János, Rácz János, Rutikay Menyhért, Sarkady József, Sassy István, Siráky Árpád, Soltész Nagy Albert, Szepessy Mátyas, Szepessy István, Szepesik György, Schlesinger Dávid, Springer János, Szántay Márton, Szabó Gábor, Szabó András, Szobránczy Soma, Takács András, Técsi János, Tokai Lajos, Török János, Vaktor József, Vályi József, dr. Varga Pál, Varajthy István, Váradi Nagy János, Wächtler Vilmos, Veszkői Zs. Jenő, Weinberger Sámuel, Vegéner György, Zólyomi Sámuel.

Az értekezlet elhatározta, hogy holnap, azaz vasárnap délután 3 órakor a csizmadia ipartársulat áruházi helyiségében pártgyűlést tart, mely alkalommal megbeszélés tárgyát fogja képezni Herman Ottó képviselő-jelöltünk fogadtatása s intézkedés fogtételni a programmbeszéd megtartása iránt. Herman Ottó a központi függetlenségi párt küldöttjeivel június hó 1-én, vagyis Úrnapiján a déli gyorsvonattal érkezik városunkba. Ugyanaz nap délután programmbeszédet tart, melynek végzetével — az eddigi megállapodások szerint — népnépszavazás lesz a Lövölde-Népkertben.

Felhívás.

A függetlenségi párt tisztelt tagjait értesítjük, hogy a párt végrehajtó bizottsága minden nap délután 5 órakor ülést tart a csizmadia ipartársulat tanácsstermében. Felkérjük azért pártunk tagjait, hogy fontos pártügyek elintézésére végezzék, a mennyire idejük engedi, a jelzett időben és helyen minél gyakrabban megjelenni szívesek legyenek.

Miskolcz, 1893. május 24.

A miskolczi függetlenségi párt elnöksége.

A miskolczi szabadelvű párt erősen szervezkedik. A régi fegyverek arzenálja megnyitott. Most a legényeséget szerelik fel. — Pénz van bővében. A Gordonban, Avason és a Pipisdombon folyik a műbor, spiritusz és moslék mint a patak.

A „Három rózsá“ 2. számú szobájában naponként licitálnak a vásárra vitt lelkekre!

A kereskedelmi és iparkamara is beleszólt a választási harcba. Hát mit is csináljon, ha egyszer elnöke az egyik jelölt. Ha Herman Ottó volna a kamara elnöke, az ő felléptetésének is épenugy örülne ez a tiszteltemeltő testület, mint a hogy örül most Radvány István felléptetése alkalmából. Ebből nem lehet a rokonszenvre és szeretetre himet varrni; mert örülnek ugyan azok az urak ugy tiszteltemeltől, de azért nem igen szavaznának rá, ha szavazniok lehetne. Szeretnők mi azt látni, hogy azok az egri urak, a kik itt megéljenezték Radvány Istvánt, megéljeneznék-e ott Egerben, ha Szederkényi Nándor ellen lépne föl?!

Az öreg „Borsod“ egy gyakorlati tanácsos szolgálat a választó közönségnek. Azt mondja: „Legcélszerűbb lenne Radvány Istvánnak engedni át a

tért“ stb. Lám, mégis jó az öreg a háznál. Azzal az erővel ugyan azt is elmondhatta volna, hogy: Legcélszerűbb lenne, ha Radvány István félrevonulna és Herman Ottónak, mint a képviselőre valóban hivatott férfinak engedné át a tét, már csak azért is, (ezt már megint a „Borsod“ mondja): „mert városunk megmenekülne a választási izgalmaiktól, mely minden tekintetben káros és jelenleg nem éppen kívánatos.“ — Kérdezze meg csak t. lapársunk a kormány táborában, hogy káros-e, ott megfogják mondani, hogy a végelszámolásnál ki lesz majd a — káros?! . . .

A „Borsod-Miskolczi Közlöny“ amidőn egyrészt bókól erősen a szabadelvű párt jelöltje Radvány István urnak, másrészt omenek tekinteti azt az állítólagos készültséget, melyet — szerinte — a választással szemben pártunk tanusit, másrészt pedig a kormányparti szervezkedésből kifolyólag propheticus ihlettel kilátásba helyezi az „aki korán kel, aranytal“ igazságnak érvényesülését célzólag a szabadelvű párt naponkénti gyűléseire s a kijelölésre . . . Hogy mennyiben találja fején a szeget, majd kiténik a választás alkalmával. Mi csak midőn megköszönénk a t. collegának bár felesleges értesítését Hermann Ottó hollétééről, részünkről is omenül kívánjuk constataítani, hogy az eső legelőszőr is Radvány István nevét mosta a zászlókon s ebből következtetőkép elfog mosódni a kilátás is, hogy Miskolcz város déli kerületét a parlamentben Radvány István ur képviselje . . .

H I R E K.

— **Zelenka Pál** ev. püspök a lapunk legközelebbi számában hozzáintézett kérdésre a következő választ küldte be: A „Szabadság“ mult számában „biztos kútfőből“ kettős hirt közölt a hirrovat vezető, azt t. i. hogy én a templomi szószékről politikai tartalmu beszédet mondtam Pünkösdi ünnepén és hogy annak „keretében“ aztán „Radvány István“-ra való szavazásra hivatam fel az egyházhiveket. Nagyobb hatás kedvéért pedig: első hírül közölte azt, „Kortesi püspök“ érdekesítő czimvel látta el azt és „iszonyatos, borzasztó, önmagáról rettenetes megfélemezés“ hatásos jelzők után nyomban „méllyen felháborodott lelke megnyugtatóására“ felvilágosító sorok küldésére hivatam fel. Mint minden jóakaratu felhívásnak, ugy ennek is teljes készséggel engedek. Felvilágosítás mindig törekvésem, felháborodott lelkek megnyugtatóása pedig mindig örömem, sőt hivatásom. Hivatásomból folyólag tehát és megnyugtatóására kijelentem, hogy én a Szt-Lélek kibocsátásának nagy emléket vallásos érzélemmel megünnepelt egyházhiveknek pünkösdi beszédet mondtam el. Kijelentem ezzel, még pedig az istentiszteleten részt vett 1000 hívőre, mint csakugyan biztos kútfőre történt hivatkozással, hogy a hirrovat vezetőnek biztos kútfője ez egyszer tisztátalan kútfőből merített, a jóhiszemű rovatvezetőt tehát ezen szép mesének közlésével szándékosan és alaposan felületé. Kijelentem végül, hogy ha ezen istentiszteleten részt vett egyházhivek közül nekem csak egyet is tud bemutatni, ki a t. hirrovat vezetőnek ad majd igazat, vagy azok tisztos sorában habár csak egyet is talál, ki egy isteni tisztelettel, egyházzal és lelkeszéssel való ily elbánást tisztességesnek fogja minősíteni, én a „Szabadság“ tisztelt szerkesztőjének 100 frtot azonnal lefizetek. Miskolcz, 1893. május 23-án. **Zelenka Pál**, ev. lelkész. — Eme szép s a szentlélek erejétől áthatott magasztos szavakra csak az a megjegyzésünk, hogy a püspök ur bennünket — a mennyiben válaszából az vehető ki, hogy beszédében csak is pünkösdi és nem politikai szent eszméket fejtegetett — teljesen megnyugtatóshaborgó lelkünk immár lecsendesedett Köszönjük szépen az égi malasztot . . . S a mi a felajánlott 100 frtot illeti, annak felvételére „kútfőnk“ bizonyára jelentkezni fog; ha csak öt, mint szintén lutheránist, meg nem szállja ama bizonyos lélek, mely megszálta Péter apostolt abban az időtájban, midőn a kakas kukorikált!

— **Diszgyűlés.** A miskolczi ág. evang. egyház holnap, azaz május hó 28-án d. e. 10 órakor báró Radvány István Géza elnökelete alatt diszkyűlést tart, mely tisztujtással lesz összekötve.

— **Halálozások.** Mélyen megilletődött szível vettük a következő gyászjelentéseket: Ö. v. Vitányi Józsefné szül. Szűcs Karolina, mint édes anyja, leánya: Karolina és számos rokonok nevében mélyen megsomorodott szível jelenti felejthetetlen kedves fia és jó testvérnek Vitányi Andor okleveles mérnök, magyar államvasuti segédmérnöknek, hosszas szenvedés után f. hó 21-én esti 8 órakor Abáziában, életének 28-ik évében történt gyászos kimúltát. A megboldogult hült tetemei f. hó 24-én

ugyanott fognak örök nyugalomra tétetni. Tokaj, 1893. május 22-én Áldás és béke lengjen drága hamvai felett! Pihenjen csendesen a tenger örök zúgása mellett! — Tóth Bartók János és neje sz. Lobhartsberger Anna, ezek gyermekei: Mariska, Jenő és Margit, ugyszintén Tóth Bartók Erzsébet, Lobhartsberger Mariska, és Lobhartsberger János nevével Kovács Jolánnal, a számos rokon nevében is, mély fájdalommal jelentik hön szeretett édesanyjuk, illetve anyósuk, nagyanyának és rokonnak Tóth Károlyné szül. Novák Erzsébetnek folyó év május hó 23. napján, életének 56. évében, hosszas szenvedés után történt gyászszos elhunytát. A megboldogultnak a miskolczi kórházban levő hült tetemei f. hó 24-én d. u. 5 órakor fognak a mindsenti róm. kath. sirkertben az örök nyugalomnak átadatni. Az engesztelő szent miseáldozat f. hó 25-én reggel 8 órakor fog a mindsenti anyaszentegyházban a Mindenhatónak bemutatni. Miskolcz, 1893. május 23-án. Béke lengjen drága hamvai felett!

— **A miskolczi takarékpénztárnál** megüresedett könyvelői állásra a szerdán délután tartott választmányi ülésben 33 pályázó közül Hubay Józsefet, a „budapesti leszámítoló és pénzváltó bank“ hivatnokát nagy többséggel választották meg.

— **A régi táblabírói világ** egyik ismert és tisztelt alakja: Kalas László megyei főszámvevő nyugalomba vonul. Szerdán adta be a főispánhoz lemondó kérvényét, melyben hajlott korára és egészségi állapotára hivatkozik. A ki a meggyörnyedt, ősz alakot most látja, nem is gondolja, mily fényes mult, az életnek mennyi öröme és boldogsága, de később mennyi bánat és szenvedés vonult el az ő feje fölött! Mint a Fáy-féle emődi uradalom jogi tanácsosa töltötte ifju éveit az emődi kastélyban. Azután az alkotmány beálltával Borsodvármegye szolgálatába lépett és több mint 30 évi szolgálat után most ment a bizonyára jól kiérdemelt nyugdíjba. A munkás férfit a megyei közönség elismerése kíséri további útjain.

— **Eső.** Jótékony csendes eső, üdítő csorgásával tette elviselhetőbbé a mindinkább fűledtebbé váltott atmoszféra meleg leheit. Gazda, iparos, sétáló publicum egyaránt örül a légmérsék változásának, mert a mezei fejlődés, a mely már-már a legrosszabb kilátásoknak volt kitéve, nagyban elősegítette s így a földbirtokos osztály még mindig reményt táplálhat az iránt, hogy fáradsága az idő mostoháskodó szélsőségei ellenére mégis sikerrel fog járni, az iparos pedig azon nexusnál fogva, melyben áll kereskedelmi szempontból a földmivelő osztálylyal, a jó termésből következtethet jó forgalomra. Még az újságíróknak is jól esik mindezt konstataálni, sokkal vigabban sercsez a toll végig a papíron most, midőn a fárasztó munka mellett izzadnia sem kell ebben a sok megírni valóval bővelkedő kortesvilágban s azért az esőn örvendezők érzelmeihez mi is csatlakozunk hálával a mindenhatóhoz, hogy „adott esőt s lesz is benne köszönet!“

— **Próba-éneklés** lesz ma délután 2 órakor a miskolczi ev. ref. leánynevelő-intézet nagy termében, melyet az operaház intendánsa: gróf Zichy Géza tart. A jelentkező nők és férfiak közül az alkalmasakat államköltségen fogja kiképeztetni az intendáns, a kik aztán idővel az operaház tagjai lesznek — fényes jövővel, nagy fizetéssel! Felhívjuk azért férfi és női közönségünk tagjait, hogy azok, a kik tehetőséget éreznek magokban, a jelzett helyen és időben jelentkezzenek. A pálya nagyon kecsesgató.

— **Az úri kaszinó** nagytermében f. hó 28-án vasárnap délelőtt 11 órakor Szakáll Antal, Shakespeare recitátor egy magas színvonalon álló előadást tart klasszikusokból a következő műsorozattal: 1. „Az ibolya álmai“, virágrege: Tompa Mihálytól. 2. „Szülőföldemen“: Petőfőtől. 3. „Három a daru“: Tompa Mihálytól. 4. „Julius Caesar“: Shakespeare-től. „A fórum-jelenet“ (Brutusnak a néphez, majd Antóniusnak Caesar holtteste felett tartott remek beszéde a népjelenettel együtt.) (recitáció.) Tisztelet-díj: 1 frt. Kezdeté: délelőtt pont 11 órakor. Ezen, a művészet magas fokán álló s rendkívüli művelzetet ígérő előadást az intelligencia pártolásába ajánljuk.

— **Szakáll Antal** jóhírű recitátor igen érdekes műsorú szavalati előadást tart ma este 8 órakor a kereskedők és kereskedő ifjak társulata ujonnan berendezett helyiségében (Seper szálloda II. emelet), melyre ugy az egyleti tagok, mint a n. é. közönség tisztelettel meghívatik. Belépti-díj 40 kr.

— **Rajzkiállítás.** A nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi minister ur által városunkban szervezett és ugy a helybeli kereskedelmi és iparkamara, valamint ipartestületünk által e f. 1893. év folyamán segélyezett iparossegédek rajztanfolyamát látogatott egyének rajzai a polgári iskola helyiségében közszemlére kitétettek, és azok ott e folyó hó 28-ik napjáig bezárólag minden nap délelőtt 8 órától 12 óráig, délután 2 órától 6 óráig bárki által szabadon megtekinthetők. Ezen tanfolyamot látogatók buzdítása és ösztönzésére szolgáló és a művelés fejlesztését tanusító rajzkiállítást városunk iparos polgárai figyelmébe ajánlván, annak tömeges látogatására hívjuk fel mindazon polgártársainkat, kik a tanfolyam iránt érdeklődéssel viseltettek és annak első évi valóban szép eredményéről maguknak meggyőződést szerezni kívánnak. — Kelt Miskolczon, 1893. évi május hó 24-én. A miskolczi ipartestület elnöksége: **Pfiegler**.

— **Öngyilkosság** történt f. hó 24-én éjjel Diósgyőrben. A d. m. Lajos nevű molnárlegény, ki özv. Blasko Antalné malmában volt alkalmazva, szíven lötte magát és szörnyet halt. Egy levelet hagyott hátra, melyben öngyilkossága okául azon körülményt hozza fel, hogy nem akar többé a világ csúfja lenni. Volt ugyanis a száján egy kinövés, mely miatt sokan lelketlenül bosszantották mindaddig, míg végre a szerencsétlen 18 éves molnár-legény megunva életét, az üldözések elől a halálba menekült. Csudálatos, hogy vannak még ma is a felvilágosodott korban oly emberek, a kik embertársaik testi fogyatkozását annak szemére hányni elég lelketlenek. Ez a lelketlenség ölte meg a szorgalmas és igyekező ifjut. Kit vonjunk érte felelősségre?

— **Vászonbélésű kuverták.** A kereskedelmi miniszterium — a hivatalos lap vasárnapi számában — közhírré teszi, hogy a pénzesleveleknél a tartalom biztonságának emelése céljából vászonbélésű levélborítékok hoztának forgalomba, melyek a posta és távirtda hivataloknál, valamint a posta-távirtdai frankó-jegyek elárúsításánál darabonként 2 krajczárért, vagyis 4 fillérért kaphatók.

— **Öt nyelvű szótár.** Robicsék Zsigmond budapesti könyvkereskedő kiadásában és Somogyi Ede szerkesztésében igen érdekes és valóban hízagot pótló vállalat i dult meg. A vállalat czime: **Öt nyelvű**

szótár és felöleli a magyar, német, angol, francia és olasz nyelvet. A műben igen fontos és gyakorlati ujitást tapasztalunk, a mennyiben ming az öt nyelvnek szókincse egyetlen folytatolagos megszakítatlan ábéczerendben van feldolgozva, a mi lehetőségessé tette azt, hogy minden egyes szó valamennyi többi négy nyelvre le van fordítva. Hogy némi fogalmat nyujtsunk a szótár használhatóságáról, csak azt jegezzük meg, hogy az aránylag szűk tér daczára összesen körülbelül 80000 szót fog tartalmazni. Az egész mű 32 füzetben fog megjelenni és egy füzet ára 30 kr. Mindazoknak, a kik idegen nyelvekkel foglalkoznak, melegen ajánljuk e közhasznú mű megszerzését.

Szerkesztő postája.

Kiváncsi urnak Miskolcz. Van önnek igazsága abban, hogy a közélet terére szólított „nagy embereknek” életrajza iránt kiváncsi a közönség. Ön azt kívánja, hogy Radvány István életrajzát írjuk meg. Eleget fogunk tenni kivánságának, mihelyt a szükséges adatok kezeinkbe lesznek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

A Miskolczi Áru- és Terményraktárakban

az ez idei

gyapjувásár

beraktározással egybekötve

1893. június 7-ik napján tartatik.

Részletes felvilágosítással készséggel szolgál a

MISKOLCZI HITELINTÉZET igazgatósága

Miskolczon, Széchenyi-utca 88. szám.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, miszerint
f. évi május hó 21-én, pünkösd első napján

a **HÁMORBAN** fekvő

LILLAFÜREDET

MOLNÁR JÁNOS és KISS JÓZSI zenekarának közreműködése mellett

megnyitottam.

Kényelmes, jól berendezett **vendégszobáim**, kifogástalan **ételek** és **italok** szolgáltatása és kellő számú személyzetem folytán azon helyzetben vagyok, hogy vendégeimnek minden igényeit kielégíthetem.

A n. é. közönség szíves bártfogását s támogatását tisztelettel kéri

MENT ANDRÁS,

LILLAFÜRED bérloje.

HIRDETMÉNY.

A Miskolczi Takarékpénztár

Részéről tisztelettel értesítjük a betevő közönséget, hogy betéteket 4—8 napi felmondáshoz kötött kamatozó pénztári jegyekre

is elfogad intézetünk.

A pénztárjegyek bemutatásra szólnak 50, 100, 500, 1000 és 5000 forintról állítatnak ki s ez idő szerint 3 és 1/2%-lit kamatoznak.

Ezenkívül tisztelettel tudatjuk, hogy intézetünk — tekintettel a nagyérdeműközönség fokozódó bizalmára — azon kellemes helyzetben van, mikép az alapszabályainkban előirt minden üzletágban szolgálatát a legelőnyösebb feltételek és kamatláb mellett ajánlhatja fel.

Kelt Miskolczon, 1892. november 14.

A Miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon Deák-utca (színház-épület).

FABRY JÓZSEF

CZIPÉSZMESTER

MISKOLCZON, Király-utca 7. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint Király-utca 7. sz. alatt egy, a mai kor igényeinek megfelelő, dűsan berendezett

cipész-üzletet

nyitottam. — Elvállalok minden e szakmába vágó munkák elkészítését és mindennemű javításokat és azokat a legjobb anyagból, legszilárdabbul, a legolcsóbb árak mellett készítem. Remélem, hogy a nagyérdemű közönség mint fiatal, kezdő iparost, becses látogatásával megtisztelni fog.

Kiváló tisztelettel

FABRY JÓZSEF cipésmester
Király-utca 7. szám.

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő

MISKOLCZ, Szeles-u. 119. sz.

Van szerencsém a n. é. építőmester és háztulajdonos uraknak úgy helyben, mint vidéken becses tudomásokra adni, hogy a helybeli Palakőbánya-társaság:

Engel Ignác és Társaival

sikerült oly megegyezésre jönnöm, hogy t. megrendelőimnek nagy előnyt nyújthatok a palák beszerzésénél és a szállítással járó terhes kiadásoktól megkímélhetem, mivel a társaság csakis egyedül velem kötött a palakőre árengedményt az eladásnál.

Együttal van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy a minden tekintetben szolidnak ismert **Jelinek Péter pala- és cserépfedő-mester** úrnál több éven át mint munkavezető, az utóbbi években pedig mint üzlettárs működtem, miért is azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. megbízóim igényeit minden tekintetben — szavatosság mellett, a leggyorsabban — szilárd, jó minőségű anyagok kiszolgálása, valamint jutányos árak számítása mellett kielégíthetem.

A n. é. közönség megbízását kéri

teljes tisztelettel

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő-mester.

WESSELÉNYI ÉS KÖNIG KÖNYVNYOMDÁJA

MISKOLCZON, DEÁK-UTCA.

Ajánlják ujonnan és a legszebb irásfajokkal berendezett

könyvnyomdájakat

mindennemű e szakba vágó munkák elkészítésére.

Különösen ajánlják angol irott betűket, bali és lakadalmi meghívókra, eljegyzési-, esküvői- és ajánló- (address)-kártyákra, körlevelekre, névjegyekre, számlák és levélpapírokra. — Irott betűik teljesen kizárják a drága litographiai munkákat. — Elvállalnak továbbá mindennemű művek, folyóiratok, iskolai értesítők, pénztári betétkönyvek, árjegyzékek, hivatalos táblázatok, étlapok, bolépti- és címjegyek, gyászjelentések, falragaszok stb. nyomtatványok készítését, csinos kivitelben, előnyös árakon s minden tekintetben versenyeznek a fővárosi műintézetekkel.

„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.